

קונטרס

מַעֲלַת אֲמוּנָה

בו יבאר מעלת האיש הישראלי, המכניס את עצמו בתוך
האמונה הקדושה, וחי את חייו עם אמונת השגחה פרטית.
שאז כל חייו הולכים בכר בצורה אחרת לגמרי, ומרגיש
תענוגי עולם הפא בעולם הזה ממש: אשרי לו!

★

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו

הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס על-ידי

חסידו ברסלב

עיה"ק ירושלים חובב"א

מוֹהֲרָא־שׁ גַּיִי אָמַר: צְרִיף
כָּל אָדָם לְכַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שִׁנְצֵל מִיֶּצֶר
הָרַע הַפּוֹעֵר בּוֹ וְכוּ', כִּי כֹּל
תְּסֻלָּה לֹא יוֹעִיל לוֹ כִּלְלַל, וְתִכְּף
כְּשִׁמְתַּפְּלֵל עַל-יְדֵי-זֶה מוֹרִיד
מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי דִינִים וְעַנְשִׁים.

(אמר מוהרא"ש, חלק א': סימן שעג)

קוֹנְטָרַס

מַעֲלַת אַמוּנָה

.א.

צְרִיף שְׂתַדַּע, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם
מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר
הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מַחִיָּה וּמְהוּוֶה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, עַד שְׁאֵין אָדָם
נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה, אֵלָא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין מִלְמַעְלָה
(חֲלִין ז.) הֵינּוּ עַד כְּדֵי כֵּךְ מִשְׁגָּח הָאָדָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
לְבַד, עַד שְׁאֵפְלוּ אֲצַבְעוֹ אֵינּוּ יְכוּל לְנַקֵּף מִבְּלַעְדֵּי
רְשׁוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כָּל הָאָדָם מִשְׁגָּח
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכֵל מַה שְׁעוֹכֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הַכֵּל תַּחַת הַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד
מְאֹד, וּכְשֵׁי־דַע הָאָדָם דָּבָר זֶה, אֲזַי כָּל חַיּוֹ הַרוּחָנִיִּים

והגשמיים ישתנו לגמרי. כי הוא תמיד ימשיך את עצמו רק אליו יתברך. אשר זוהי מעלת האמונה, שהאדם הנכנס בתוך האמונה הקדושה, כל חייו משתנים לגמרי. כי הוא כבר חי בעולם רוחני. אף בעודנו בעולם הזה הגשמי והחמרי. כי בזה שהאדם מאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, יודע אשר אין בלעדיו יתברך כלל. ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו. ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה כמלא נמה (יומא ל"ח). על-ידי-זה הוא כבר אינו מתפחד משום בריה שבעולם. ויש לו לב חזק ואמין לעבר את העולם הזה בשלום. כי הוא חי תחת השגחתו הפרטי פרטית. כי הוא תמיד מסתפל רק אליו יתברך. ועל-כן מה ולמה לו להתבלבל או להתפחד מאיזו בריה בזה העולם. כי בלעדיו רשותו יתברך אי אפשר לעשות לו שום דבר — לא טוב ולא רע. כי הכל ממנו יתברך בהשגחתו הנפלאה. ואפלו ריש גרוגתא (זה שממנה על הבורות ועל הזבלים) מן שמיא מוקמינן ליה (ברכות ג"ח). ואם-כן איך יוכל אדם לקחת ממנו פרנסתו? ! ומכל שכן איך הוא יכול לתת לו פרנסה? ! כי הלא הוא תלוי רק בידו יתברך. והכל מן השמים נגזר בהשגחה נפלאה ונוראה כפי

טובת האדם. כל אחד ואחד כפי בחינתו ולפי מקומו
ולפי שרש נשמתו; אשרי מי שמכניס בעצמו ידיעות
אלו, שאז יאיר עליו אור רוחני בזה העולם, ויתענג
בזיו נעם השכינה; אשרי לו בזה ובכא לנצח!

ב.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר! מי שמכניס את
עצמו בתוך האמונה הקדושה, ויש לו אמונה פשוטה,
חיוו — חיים, ומבלה את ימי חייו בטוב ובנעימים
תמיד, כי כשהולך לו טוב, אזי בודאי טוב לו, ואפלו
כשאינו כף (הינו שאין מתנהג לו כסדר כמו שרצה,
ויש לו יסורים, חס ושלום), גם כן טובה ויפה מדת
האמונה הקדושה, כי הוא בטוח שאף-על-פי-כן השם
יתברך בודאי ירחם עליו ויטיב אחריתו, כי מאחר
שהוא יודע, שהכל ממנו יתברך לבד, על-כן בודאי
הכל לטובה, כי ממנו יתברך לא תצא הרעות, כי
הקדוש ברוך הוא מלא חסד תמיד, אבל מי שאין לו
אמונה, חס ושלום, חייו אינם חיים כלל, כי תכף
כשעוברת עליו איזו רעה, שוב אין לו שום חיות, כי
אין לו במה לנחם ולהחיות את עצמו, מאחר שאין לו

אמונה כלל, ועל-כן אין לו שום חיות, אכל על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, שהוא יודע — שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, אז חיו הם חיים אמתיים, חיים נצחיים, וזה צריך האדם להכניס בעצמו תמיד, כי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר בכל יום ויום — מרירות וקטנות והשלכות, וכשמכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה, ויודע שהכל משגח בהשגחה פרטי פרטית, אז כל חיו משתנים לגמרי, כי יש לו אצל מי להתחבא, ואל מי לפנות בעת צרתו, מה שאין כן, כשאין לו אמונה, אז מרים לו החיים מאד מאד, כי אין לו איפה להתחבא ולהיכן לברח, ואז מוציא פעסו וחתו על בני אדם, ומתקוטט עמהם, וסובל יסורי גיהנום ממש מרב צער ומכאוב וכו'.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר, להכניס את עצמך לגמרי בתוך האמונה הקדושה, ותתחבא רק אצלו יתברך, וכל מה שעובר עליך, תדע תכף-ומיד שהכל בא רק ממנו יתברך, וכדיעות אלו יכנס בך חזוק עצום ואמוץ הלב, שתחזק את עצמך, ותהיה באמץ הלב, ותדע שאמה נמצא בידיים בטוחות, על-כן מה

עליך לירא ולפחד מאיזה בן־אדם; אשרי מי שחי חייו
באמונה ברורה כזאת; אשרי לו!

ג.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי בזה העולם
מנסים את כל אדם בכל יום ויום ובכל שעה ושעה
בנסיונות אחרים, כי נחשכים ממנו כל האורות, עד
שנדמה לו, שהכל טבע, חס ושלום, וכו', וכאלו שכחו
ממנו לגמרי וכו', ועוד מחשבות של הכל ושל כפירות
ואפיקורסות נכנסים בהאדם בכל יום ובכל שעה —
הן מצד עצמו ומצד עוונותיו שחטא, והן מצד חבריו
וידידיו ושכניו, אשר מכניסים בו דעות כוזבות
ואפיקורסות גמורה וכו', כל אחד כפי בחינתו וכפי
ענינו, וצריך להזכיר עצמו בדבר זה מאד מאד,
ולהיות חכם, ולהבין מה לפניו, כי הוא יתברך נמצא
בכל דבר, ואין נמצא זלחו, והוא מסתתר ומחביא את
עצמו בכל פרט מפרטי הבריאה, כי בכל תנועה
ותנועה שם אלופו של עולם, ואז כשיתבררו לפניך
דיעות אלו, אז שום דבר שבעולם לא יוכל לשבר
אותך ולא יוכל לבטל אותך, כי תמיד תברח רק אליו

יתברך. וכידיעות אלו האדם נגאל מכל צרותיו, ואם
 היו בני אדם מכניסים את עצמם באמונה הקדושה
 והפשוטה הזאת, והיו מסלקים את דעתם וחכמתם
 לגמרי, היו יודעים מכל דבר אשר אין בלעדיו יתברך
 כלל, ואין למי לפנות בשעת צרה — רק אליו יתברך,
 ואז ייקא היו חיים נקראים חיים אמתיים, ומי שיש
 לו אמונה פשוטה, חיוו הם חיים, ומי שאין לו אמונה
 פשוטה, אז מרים לו מאד החיים; אשרי מי שזוכה
 להכניס את עצמו באמונה.

ד.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי לזכות להגיע
 אל אמונה ברורה ומזככת כזאת — לידע אשר
 הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בהשגחה נפלאה
 ונוראה עד מאד, ושום אדם לא יכול להרע לו או
 להיטיב לו, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם,
 אי אפשר להגיע אל ברור וזכוף אמונה כזאת, כי אם
 כשזוכה להתקרב אל הצדיק הגדול במעלה נוראה
 ונפלאה עד מאד, כי הצדיק זכה לזכך את עצמו, ואין
 בו פסלת כלל, ולא נדבק בו שום חמר מפלליות

העולם הזה, ואין לו שום מחשבה ותפיסה בגשמיות העולם הזה, כי מרב התמדתו בעבודת השם יתברך — תורה ותפלה וקיום המצוות בשמחה עצומה, זכה להגיע אל זכוף נורא ונפלא כזה, עד שאין לפני מראה עיניו רק אורו יתברך, והוא למעלה מהמקום ולמעלה מהזמן, ואין לו שום שיכות אל העולם הזה כלל, והוא בעצמו נכלל לגמרי בו יתברך, רק גופו הגשמי מכסה את מעלת נשמתו, ובאמת הוא חתיכת אור; אשרי לו! וכאשר אדם מלא עביות וגשמיות וכו', מלכלך בחטאים ועוונות וכו', זוכה להתקרב אל הצדיק הגדול במעלה, ומסלק את דעתו לגמרי, ומאמין באמונה פשוטה בדברי הצדיק, והוא כרוף אחריו, ואף שיש לו קשיות וספקות עליו וכו', הוא יודע, שכל זה בא מרב חטאיו המרבים ופגמיו העצומים ומעשיו המתעבים, שקלקל ולכלך את עצמו כל-כך, ואז כשמפיר את מקומו, ויודע היטב היטב מצבו, ועם כל זאת משליך את כל קשיותו וספקותיו שיש לו על הצדיק, ומקרב את עצמו אליו, והוא כרוף אחריו, אז גם הצדיק הגדול במעלה נפלאה מאד מוריד מעצמו את אדרתו — אדרת הלבוש שלו, ומתחיל להאיר גם עליו ערכות, נעימות, זיו, חיות, ידידות אלקותו

יתברך. וכל אחד כפי שמפיר את מקומו באמת.
 ומתקרב אל הצדיק הגדול במעלה נפלאה מאד, וכפי
 שנכלל בו יתברך. כמו־כן מאיר גם עליו אור הצדיק.
 וגם הוא זוכה לברור וזכוף האמונה. עד שבמשך ימים
 ושנים — אם יהיה פרוץ אחר צדיק האמת הגדול
 במעלה נפלאה, יזכה גם הוא להגיע אל האור הגנוז
 והנפלא הזה — להשיג השגות אלקות בזה העולם.
 כי הכל בא על־ידי הצדיק הגדול במעלה נפלאה מאד
 מאד; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וזוכה
 להתקרב אל צדיק האמת ומבטל דעתו לגמרי אליו.
 וכל מה שיאמר כהוא זה — יקיים. שאז יזכה שגם
 עליו תאיר האמונה הקדושה בגלוי כזה; אשרי לו!

ה.

צריך שתדע, אהובי, אחי הקר, שהצדיק הגדול
 במעלה נוראה ונפלאה, כל מה שבא לאיזו השגה
 ומדרגה חדשה, אפלו כשזוכה לעליה גדולה בהשגות
 אלקות, עם כל זאת הוא משים את עצמו תכף־ומיד
 שאינו יודע, וחוזר בכל פעם אל האמונה הקדושה בו
 יתברך בתמימות ובפשיטות, כי הוא יודע ומאמין,

שכפי גדלת השם יתברך. עדין אינו יודע כלל. כי גבוה מעל גבוה שומר וכו', כי לגדלתו אין חקר וכו', כי הוא יתברך אין סוף וכו', ועל-כן אף-על-פי שזוכה להשגה גבוהה ועצומה מאד מאד. אף-על-פי-כן אינו סומך את עצמו על זה לעבד את השם יתברך בחכמת השגות אלקות לבד, רק הוא חוזר בכל פעם לעבד את השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ומקים את מצוותיו יתברך בלי שום שכל והשכלה כלל, רק על-יד אמונה ברוה בו יתברך, ומוריד את עצמו בכל המדרגות התחתונות להעלות נחת רוח לפניו יתברך מכלם, כי זה עקר שעשועיו יתברך — שאפלו מתכלית הגשמיות והחמריות, מתכלית ההסתרה, גם משם חוזרים אליו יתברך, ועל-ידי-זה שהצדיק מצד אחד עולה מעלה מעלה תמיד בהשגות אלקותו יתברך, ובכל פעם בא להשגות חדשות ברזי סתרי נסתרות הבריאה, ושומע ברזים עליונים בכל פעם, עם כל זאת מצד אחר הוא יורד למטה למטה בעולם הגשמי והחמרי, ומוצא את הקדוש ברוך הוא גם שם, ומקים את מצוותיו יתברך בלי שום חכמות והשכלות כלל, ועל-ידי-זה יש בכחו להעלות ולהגביה את כל הירודים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם

ובמדותיהם הרעות, אף שחטאו במה שחטאו, ונתלכלכו איך שנתלכלכו, עם כל זאת הצדיק הגדול במעלה נפלאה ונוראה מאד, יכול להאיר גם בהם את אורו יתברך, ויכול גם להעלות אותם ולהגביהם ולקשרם אל שרשם העליון.

ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להתקרב אל הצדיק הנורא והנפלא מאד, אשר יש לו כחות כאלו, שאף שעולה בכל פעם בהשגות דקות, נוראות ונפלאות כאלו ברוחניות, שאין שום תפיסה לבן אדם חמרי כלל וכו', עם כל זאת יכול להלביש את עצמו בכל מיני לבושים וכו', ולהסתיר את עצמו בכל מיני הסתרות וכו', ומדבר שיחות חלין עם המון עם וכו', ומתחפש את עצמו כאלו הוא אחד מהם, עד שכמעט שאי אפשר להכיר עליו שום דבר, כי הוא מתנהג כאדם פשוט ממש וכו', עד שאדרבה נופלים קשיות וספקות עליו וכו', עם כל זאת עליך לדעת, כי זה עקר חכמתו וגדלתו — שיכול לשחק עמך במשחק כזה, עד שגם אותך יעלה אל שרשך, וידייק אותך אליו יתברך: לכן אשרי ואשרי מי שזוכה להתקרב אל צדיק כזה, אשר אז בודאי יש לו תקוה טובה על ידו לתקן

מעלת אמונה

שצא

הכל. ויכול לזכות גם הוא סוף כל סוף לצאת מהבור
והחשך והלכלוך שנפל ונתלכלך שם. ולהתעלות
בתכלית העליה. כי במקום שבעלי תשובה עומדים
שם. צדיקים גמורים אינם יכולים לעמד; אשרי מי
שאינו מטעה את עצמו כלל. ומקרב עצמו אל צדיקים
אמתיים. אשרי לו בזה וכבא!

ו.

צריך שתדע. אהובי. אחי היקר. כי כל הסבל
שאתה סובל ברוחניות ובגשמיות בזה העולם, הכל
בא לך מחמת חסרון אמונה, ואף שנדמה לך שיש לך
אמונה. עם כל זאת עליך לדעת — מאחר שאתה
מרגיש איזה צער או מכאוב. או בלבול הדעת מכל מה
שעובר עליך. זה סימן שאתה צדין רחוק לגמרי
מהאמונה הקדושה. כי מי שיש לו אמונה פשוטה בו
יתברך. ויודע בכרור. אשר אין שום מציאות בלעדיו
יתברך כלל. והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך
משגיח על בריותיו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד
מאד, עד שאין שום דבר שהוא מקרה וטבע כלל. כי
הכל יש בו חשבון עמק עמק וכו', למעלה מהשגת

דעתנו הפגומה והמגשמת וכי, וכשידע ידיעות אלו, ויאמין בזה — שהכל ממנו יתברך, אז אף פעם לא ישבר, ויהיה חזק ואמיץ לעבר את זה העולם בשלום, ולא יירא ולא יפחד משום ברִיה שבעולם, כי המאמין האמתי, שיודע אשר בכל צרתם לו צר — כי הוא יתברך מסתתר וגנוז בתוך צרותיו, הוא תמיד בורח רק אליו יתברך, ומשתוקק רק אליו יתברך, ומה יעשה לו אדם.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר, לעשות התחלה חדשה, ותכנס בתוך האמונה הקדושה, ותדע כי אין בלעדיו יתברך כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם יצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא נמצא אתך, עמך ואצלך, ומבלעדיו יתברך לא יכולים לעשות לך שום צער ועגמת נפש כלל, ועל-כן מה לך להיות שבור ולהשאר בקטנות הדעת? ראה לברוח אל השרש העליון — אליו יתברך בעצמו, ואז ימתקו ממך כל הקטנות וחלישות הדעת והדינים, ותזכה להכנס בגדלות המחין בהשגת האין סוף ברוך הוא, ותתענג בערכות זיו שכינת עזו יתברך.

צריך שתכניס את עצמך, אהובי, אחי היקר, בתוך האמונה הקדושה, ותדע אשר איך שהוא, איך שנפלת ואיך שנשלת וכו' וכו', אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ומה שרק תרצה להתחבא או להתעלם ממנו יתברך, לא יועיל לך כלל, כי הוא יתברך נמצא, ואין זלתי נמצא, כי הכל לכל אלקות גמור הוא, ועל-כן מה ולמה לך להסתיר ולהעלים את עצמך ממנו יתברך, אשר בשביל זה אתה סובל כל-כך ברוחניות ובגשמיות, ואתה נופל בכל פעם יותר ויותר וכו', יותר טוב לך לבוא ולהתחבא תמיד רק אצלו יתברך, ולידע כי אין מקום לנוס ולברח ממנו יתברך (תהלים קל"ט): אנה אלך מרוחק, ואנה מפניך אברח, אם אסק שמים שם אתה, ואציעה שאול הנך, אשא כנפי שחר, אשכנה באחרית ים, גם שם ידך תנחני, ותאחזני ימינך, ואמר אף חשך ישופני ולילה אור בעדני, גם חשך לא יחשיך ממני, ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה; ואז מה ולמה לך לנסות להסתיר ולהחביא עצמך ממנו יתברך, אשר בשביל זה לכד תסבל את סבלך יותר ויותר וכו'.

וילהפוף בשתתחיל להמשיך את עצמך רק אליו
 יתברך. ותכניס בדעתך היטב היטב, אשר הכל לכל
 אלקות גמור הוא, והוא יתברך מתחבא ומסתיר את
 עצמו בדומם, צומח, חי, מדבר, ומכל מה שעובר
 עליך תברח רק אליו יתברך. ותכניס בעצמך תשוקת
 נעם זיו האמונה הקדושה, ותתחיל לדבר עמו יתברך
 כאשר ידבר איש אל רעהו, ותאמר לו: "רבנו של
 עולם, אני מאמין באמונה אמתית, שאתה נמצא
 כאן, ואף שלפי גריעות מעשי איני זוכה לראות אותך,
 ואיני מרגיש אותך מרב ההסתר וההעלם שהקלפות
 מסתירות ומעלימות ממני את אורך המאיר, עם כל
 זאת אני מאמין באמונה שלמה, שאתה נמצא אתי,
 עמי ואצלי, ואין בלעדיך כלל, ואי אפשר לי לברח
 ממך כלל, רק מכל מה שעובר עלי, אני צריך רק לבוא
 אליך ולדבר עמך, ולהתחנן לפניך, חוס ורחם וחמל
 עלי, שאזכה להכלל בך יותר ויותר, ואדע שכל עניני
 הגשמיים והרוחניים תלויים רק בידך, ואם ארוץ
 וארדיך רק אחריד ולא אבלבל את עצמי משום בריה
 שבעולם, רק תמיד אשתוקק אליך ברצונות ובכסופים
 חזקים ואמתיים, אז בוא תבוא ישועתי, ותתגלה אלי
 פנים אל פנים, ואזכה להרגיש אותך תמיד על פני".

אחי! אחי! אם תהיה רגיל בדבר זה — לדבר
 תמיד אליו יתברך בלשון שאמה רגיל בה, ותרחיב את
 הדבור בדבורי אמונה והשגחה פרטית, ותמשיך על
 עצמך אור השגחתו יתברך, ותדע אשר ישועתך תלויה
 רק בידו יתברך, אז יקא תושע ותפטר מכל צרותיך
 ומכל מרירותך, ותהיה איש שש ושמת, ובעל לב
 אמיץ וחזק, ותהיה הכי מאשר בעולם, כי אין לך עוד
 איש מאשר בעולם כמו מי שהוא נכלל בו יתברך, ויש
 לו אמונה אמיתית בלי שום ספקות כלל, אשרי האדם
 השומע כל זאת, ומכניס את כל זאת בעמק פנימיות
 לכבו, שאז טוב לו כל הימים, ויורש עולם הבא
 בעולם הזה ממש, וחי חיים רוחניים בעולם הזה
 ממש.

ח.

צריך שתכניס את עצמך, אהובי, אחי היקר,
 לגמרי בתוך האמונה הקדושה, עד שכאשר אתה יוצא
 לחוץ בין בני אדם, ועוסק בעסקיך, תהיה כל
 מחשבתך וכל ראייתך וכל שמיעתך רק רוחניות חיות
 אלקיות יתברך, הינו במחשבתך תמיד תחשב ותדמה

לך, שהכל לכל אלקות גמור הוא, וכן כל מה שאתה
 רואה, תראה רק את פנימיות עצמיות חיות אלקותו
 יתברך המלפש בזה העולם, ושמיעתך — שתשמע
 מכל דבר רק קולו יתברך, ותצרף ותיחד את הדבורים
 יחדו, עד שתקבל מזה רמזים וכרוזים מלמעלה, ואל
 ההשגה הנוראה והנפלאה הזאת, שתדע שהכל לכל
 אלקות גמור הוא, זוכים רק על-ידי שקידה רבה
 בלמוד התורה הקדושה, פי התורה הקדושה מלבשת
 בדומם, צומח, חי, מדבר, כי בכל פרט ופרט מחלקי
 הבריאה יש בו הלכות, וכשאדם לומד את התורה
 הקדושה בעיון, ומחדש ומוציא לאור תעלומות
 ההלכות מהתורה הקדושה, ואינו זו כי הוא זה מדיני
 התורה הקדושה, אז דיקא מחשבתו היא מחשבה
 אמתית, שחושב ומדמה לעצמו, שהכל לכל אלקות
 גמור הוא, וכן העינים שלו רואות את אמתת מציאותו
 יתברך, ומסתכל על פנימיות חיות אלקותו יתברך
 המחיה ומהיה ומקיים את זה הדבר שרואה לפני עיניו
 — הן דומם, הן צומח, הן חי, הן מדבר, וכן זוכה
 לשמע קולו יתברך, איך שכלם מגלים ומפרסמים רזין
 וסתרי נסתרות, תעלומות הבורא יתברך שמו, ואל כל
 זה זוכים דיקא אם מתמידים תמיד בתורה הקדושה.

כי המאור שבתורה מדליק בו אורו יתברך: אשרי מי
שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ויודע היטב
את האמת הברורה, אשר אין בלעדיו יתברך כלל;
אשרי לו בזה, ואשרי לו בבא!

ט.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, אשר עקר
שלמות התגלות האמת הוא בסוף, בסוד — טוב
אחרית דבר מראשיתו, הינו — שפת אמת תכון לעד,
כוננת לא כתיב, אלא תכון, שבסוף לעתיד תתגלה
האמת, כי בראשית הדבר אי אפשר לגלות האמת
בשום אופן, כי אז תתבטל הבחירה, כי אם היה האדם
רואה בעיניו תענוגי העולם הבא, מה שיזכה על-ידי
עזיבת העברה והתאווה, וכן על-ידי עשיית המצוה,
בודאי היו הכל בורחים מן העברה, ורודפים אחרי
המצוות בלי שום בחירה כלל, אף עקר הבחירה הוא
מחמת שאין רואים את האמת בתחלתו, אדרבה כפי
פשטות וקטנות דעת האדם, נדמה לו באמת שאכילה
ושתייה ושאר תאוות הגוף הם תענוג, ולהפוך עבודת
השם היא יגיעה, וזה עקר נסיונו — שצריך לסבל

יגיעות גדולות בשכיל עבודת השם, וכל זה מחמת
 שאין הוא רואה את האמת תכף, ועל-ידי-זה דיקא
 יזכה לבסוף לקבל שכר טוב שהוא התגלות האמת
 לאמתה, שיתגלה לעתיד, שזה עקר קבלת השכר,
 ולפום צערא אגרא, וכן כל הקשיות שקשה לאדם על
 הנהגת השם יתברך, וכן מה שקשה על צדיקי האמת,
 ובפרט הקשיות של החכמים בעיניהם ושל החוקרים,
 כל זה מחמת שלפי האמת שבדעתם נדמה להם,
 שראוי שלא להתנהג כן, כי רוצה להבין ולהשיג
 אמתת האמת תכף, אבל איש בער לא ידע, שאי אפשר
 להשיג ולהבין בשכל את אמתו והנהגתו יתברך
 בשלמות, כי אם על-ידי האמונה כשמתחברת עם
 האמת, ולאמונה זוכים על-ידי אמת, הינו אם ירצה
 להסתפל על האמת לאמתה, יבין שאי אפשר צדין
 להשיג בשלמות עצם אמתת האמת, אף אף-על-פי-כן
 האמת הוא כן, על-כן צריכים להתחזק באמונה —
 להאמין באמת, כי כל הקשיות שקשות לאדם על
 הנהגות השם יתברך, וכן העקמיות שיש בלבו על
 צדיקי האמת, כל זה הוא מחמת שהוא משקע בתאוות
 העולם הזה ובהכליו, ובכבוד ובנצחון; ועל-כן מי
 שחם על חיו באמת, ורוצה לזכות לחיים נצחיים,

ומחזיר פניו קצת מתאוות העולם הזה והכליו, וחושב
 על תכליתו הנצחית, אזי השם יתברך מרחם עליו,
 ומאיר לו דרכי האמונה באפן שיהיה לו כח לבחור
 באמת ובאמונה אם ירצה, ואז הוא מבין, שכל
 הנסיונות והעקממיות והקשיות שרוצים להסתיר
 ולהעלים ממנו אור האמת, כל זה הוא רק מחמת
 שהשם יתברך אינו מגלה את האמת בתחלה בשלמות,
 כדי שתהיה בחירה, רק מאירה האמת קצת, באפן
 שיהיה כח להאמין למי שירצה להסתכל על האמת
 לאמתה, ומבחינה זו היו כל הנסיונות שעברו על
 אבותינו במדבר, וכן הוא בכל דור ובכל זמן, ועקר
 הגאלה תלוי בזה, כי כן דרך השם יתברך, שהוא
 עוסק ברחמיו לקרב את האדם בכמה דרכים, אף אף-
 על-פי-כן הוא מניח לו מקום להסתפק קצת, בשביל
 נסיון ובחירה, וכשמחזק באמונה שלמה על-ידי
 שמסתכל באמת על כל החסדים שעשה עמו השם
 יתברך, וכן לענין אמונת חכמים — אם יסתכל באמת
 על כל ההתגלות והנפלאות שזכינו על-ידי צדיקי
 האמת, על-ידי-זה יתחזק באמונה שלמה, ויבין שכל
 העקממיות והמחלקת, הכל הוא רק בשביל נסיון
 ובחירה, ואם יתחזק באמונתו אחר כל העקממיות

והמחלקת והנסיונות, אזי על-ידי-זה דיקא יזכה לכל
טוב אמתי ונצחי; אשרי לו!

י

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, פי בזה העולם
עקר הנסיון של האדם הוא רק בענין האמונה
הקדושה, פי זה עקר הבחירה, שנחנו לאדם בחירה
שיכניס בעצמו ידיעת אמתת מציאותו: תברך, או
להפוך, חס ושלום — יכפר בכל, ובזה תלויה כל
בחירת האיש הישראלי בזה העולם, וכפי בחירתו,
כמו-כן יזכה וכו', הינו אם יבחר להמשיך את עצמו
אל גשמיית העולם הזה, ותמיד ילך אחר שרירות לבו
ותאוותיו ומדותיו הרעות וכו', ויכפר בכל, רחמנא
לצלן, אז יסבל יסורי גיהנום ממש, ותעבר עליו
מרירות דמרירות, רחמנא לצלן, מה שאין כן אם יבחר
באמונה הקדושה בו יתברך, ולא יטעה את עצמו
כלל, רק תמיד ישתדל להפלל רק בו יתברך, וכל מה
שירצו להסתיר ממנו ולהרחיק ממנו את אמתת
מציאותו יתברך, הוא ימשיך את עצמו יותר ויותר
אליו יתברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל להטעותו

מעלת אמונה

תא

כָּלֵל. אִז דִּיקָא יִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, זִיו, יְדִידוֹת שְׂכִינַת עִזוֹ יְתִבְרֶךְ, וַיִּרְגִּישׁ אֶת גֶּן-
הָעֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם מִמֶּשׁ, וּכְבָר לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם הַפָּרֶשׁ
בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה לְבֵין הָעוֹלָם הַבָּא כָּלֵל, כִּי יְגוּר כָּאֵן
בְּדַגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ
כָּלֵל, וְרַק תָּמִיד מוֹשֵׁף אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹו יְתִבְרֶךְ.
וַיִּוֹדַע וְעַד, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יְתִבְרֶךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֵל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלֹוֹפוֹ שֶׁל
עוֹלָם; אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנֶצַח נְצָחִים!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם:

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: כְּתִיב — מִי
הָאִישׁ הַזֶּה וְרַף הַלֵּב יִלְךְ וְיָשׁוּב
אֶל בֵּיתוֹ. מִי שְׁעָרֵינָם מִתְפַּחַד מֵאֵיזָה
דָּבָר הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְהִקָּנֵס בְּעִבּוּרֵת
הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְכֵל זְמַן שֶׁהוּא קָשׁוּר
אֶל עֵגֶן אֶחָד מִזֶּה הָעוֹלָם — כָּרָם
אוֹ אֵשׁה אוֹ קָמוֹן, עָרִיץ אֵינוֹ יָכוֹל
לְהִתְחַיֵּל שׁוֹם הַתְּחִלָּה, הָעֶקֶר לֹא
לְהִתְפַּחַד קֵלֶל מִשׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַבֵּב.
(אמרי מוהר"א"ש. חלק א'. סימן קמב)